

Sygn. akt III CZ 29/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi A. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia w sprawie sygn. akt I Co 2775/10

w sprawie z wniosku A. S.

o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 czerwca 2015 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wadowicach

z dnia 16 stycznia 2015 r., sygn. akt I WSC 6/15,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Wadowicach odrzucił wniesioną osobiście przez A. S. , skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w sprawie z jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Jednocześnie Sąd oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi oraz oddalił wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że złożona skarga jest niedopuszczalna z tego względu, że żadne z orzeczeń wydanych w sprawie nie jest objęte dyspozycją art. 424¹ § 1 k.p.c., w sprawie nie wydano orzeczenia co do istoty sprawy, ponadto skarga wniesiona została osobiście przez A. S. oraz po upływie 2-letniego terminu od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

A.S. osobiście sporządził i wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 16 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Przymus ma charakter bezwzględny i obejmuje wszystkie postępowania toczące się przed Sądem Najwyższym.

Objęte przymusem zażalenie do Sądu Najwyższego, wniesione osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia zażalenia, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku i bez możliwości odnoszenia się do zawartych w nim zarzutów (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2013 r. II CZ 46/13, niepubl.).

Z tego względu, na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

